

Doporučení vedoucího k teoretické bakalářské práci

Autor: Lukáš Kadlec
Název práce: *Reflexe hluchoty ve filmu a televizi*
Vedoucí práce: Jaroslav Pozzi

Lukáš Kadlec se ve své teoretické práci „*Reflexe hluchoty ve filmu a televizi*“ zabývá postavením kultury Neslyšících a reflexí tématu/fenoménu hluchoty v současné kinematografii.

Téma práce a rámcová představa byly jasné již dávno předem, ovšem – na rozdíl od scénáře – jsem první verzi kompletního textu měl k dispozici až poměrně pozdě, byť již z dříve postupně uvolňovaných fragmentů bylo znát, že autor dobře ví, co chce.

Naštěstí se práce vyhýbá angažovanému aktivismu typu úkolování filmařů jak správně zvyšovat povědomí o menšinách a reflektuje rozdíl mezi možná užitečnou, ale roztomile povrchní americkou osvětovostí a hlubším zamyšlením.

Čistě věcně vzato mne zajímala nejvíce ta fakta, která pro mne byla nová, tj. že např. u nás Neslyšící nejen hrají divadlo ale i točí filmy, a poznání, že jelikož mají svůj vlastní jazyk a čeština je pro ně až druhotná, jedná se vlastně o cizince v našem světě, nejen o hendikepované. Skoro si říkám, že tahle prostá, ale pro nezasvěceného téměř šokující skutečnost by se mohla stát nejen námětem dalšího scénáře, ale jistě i tématem samostatného teoretického bádání, i když nevím, jestli obhajitelného na filmové škole.

Také z tohoto důvodu nakonec i tato bakalářská práce zabrousí ke klasické komparaci vybraných filmů, kde těch nových postřehů pro čtenáře není už sice tolik, ale i tak se urodí. Jedním ze zajímavých závěrů je poznatek, že motiv vody je pro filmy reflektující hluchotu typický; a to je zajímavé, protože byl významný i v autorově scénáři, a to ještě předtím, než tento objev učinil; dokonce se původně i jmenoval „*Pod vodou*“.

Považuji takové „vědecky doložené“ potvrzení, že autor je ve své tvorbě na správné stopě (nejde jen o nějaké klišé, spíše archetyp) minimálně za osobně povzbudivé.

Práce je z formálního hlediska zpracována bezchybně a po věcné stránce si drží nadstandardní úroveň, přičemž k zvolenému tématu autor – ač osobně zainteresován – přistupuje věcně a s odstupem, přitom ale s insiderskou zasvěceností, což je nesporným přínosem.

Jako vedoucí práce doporučuji proto práci k obhajobě.

1. září 2018
Jaroslav Pozzi